

ajunt : atque ex utraque classe quamplurimas triremes , vi ventorum præsenti certamine aversas , configere non potuisse ; horrendum itaque prælium per umbram noctis ad insequentem lucem protractum . Nox omnia pugnæ discrimina terribilia fecerat . Exaudiri gemitus terribilesque clamores : conflictus ad hæc collisarum navium , armorum sonitus , horrendo strepitu utrumque littus resultare : tota , ut diximus , nocte , & (quod magis mirum videri potest) hyberna , cæco est marte dimicatum . Creditum est , in tantis tenebris barbarum barbaro , Venetum Veneto , Ligurem Liguri concurrisse . Ubi vero postea dies illuxit , tum cruenta aquarum facies , quanta utrinque clade per noctem certatum esset , retexit . Spumabat humano sanguine Euripus : instrumenta mersarum navium , telorumque vis ingens omnia compleverat : multæ triremes sine milite vagæ fluitabant . Demum afflictis rebus , cadenteque Pontio Aragoniæ classis Præfecto , barbarisque ob id cedentibus , Veneti & ipsi (quia plus non poterant) Liguri cessere . Contentus hostis sibi loco decessum , ac pro victoria id habens , & ipse parum incolumi classe insuam se stationem recepit . Ceciderunt ea pugna Stephanus Contarenus Procurator , Joannes Stenus , & Benenatus Bembus . Pancratius Hadriatici sinus Præfector ex vulnere quod in pugna acceperat , paucis diebus expiravit . Tradunt Veneti scriptores , dimidium Venetæ classis eo prælio , non amplius conflixisse , quod loci angustias fecisse omnino crediderim , ac proinde Liguri immotam classem constitisse . Sed nec illi victoria incruenta fuit , quippe qui a Veneto postea ad pugnam provocatus , configere non sit ausus . Joannes Delphinus , qui pugnæ interfuit (ut quidam scribunt) Venetias nunciavit , Venetum ea pugna superiorem fuisse , captasque ex hostibus triremes octo & viginti , quarum remiges & milites ad unum periissent , ac præter hos , quamplurimos ex aliis turmis aut cæsos aut vulneratos : ex Veneta classe quatuor triremes amissas ac circi-